

rettet Erklæring fra Fuldmagtsgiveren, er tilbagekaldt, naar særskilt Erklæring om, at Fuldmagten ikke længere skal gælde, er kommet frem til Tredjemand.

§ 15.

En Fuldmagt, som af Fuldmagtsgiveren er offentlig bekendtgjort i Bladene eller paa anden Maade, tilbagekaldes ved en Erklæring, som bekendtgøres paa samme Maade.

Er dette ikke muligt, skal Tilbagekaldelsen tilkendegives paa anden ligesaa virksom Maade. Fuldmagtsgiveren kan forlange, at den i § 18 omtalte Myndighed skal afgøre, hvad han i saa Henseende har at foretage.

Fuldmagten anses ikke som offentlig bekendtgjort, fordi den er tinglæst.

§ 16.

En saadan Fuldmægt, som omtales i § 11, 2det Stykke, tilbagekaldes derved, at Fuldmægtigen fjernes fra Stillingen.

§ 17.

En skriftlig Fuldmagt, som er overgivet Fuldmægtigen, og som maa anses bestemt til at være i hans Besiddelse og at forevises for Tredjemand, tilbagekaldes derved, at den paa Fuldmagtsgiverens Forlangende tilbagegives ham eller tilintetgøres.

Fuldmægtigen er pligtig til paa Forlangende at give Fuldmagten tilbage til Fuldmagtsgiveren.

§ 18.

Gør Fuldmagtsgiveren det antageligt, at en saadan Fuldmagt som i § 17 omtalt er forkommet eller af anden Grund ikke kan erholdes tilbage inden rimelig Tid, kan den erklæres for uvirksom.

Begæring herom indgives til den almindelige Underret paa det Sted, hvor Fuldmagtsgiveren bor eller sidst havde Bopæl. Finder Retten, at Begæringen bør bevilges udfærdiger den en Erklæring om, at Fuldmagten skal være uvirksom, naar Erklæringen een Gang er optaget i Statstidende og der

efter Optagelsen er gaaet en fastsat Tid, som ikke maa være længere end 14 Dage. Retten kan i Erklæringen bestemme, at den ogsaa skal bekendtgøres paa anden Maade forinden Optagelsen i Statstidende. Naar Bekendtgørelse paa foreskrevne Maade har fundet Sted og den af Retten fastsatte Tid er udløben, er Fuldmagten uden Retsvirkning overfor Fuldmagtsgiveren; herom kan Fuldmagtsgiveren forlange Attest fra Retten.

Retten's Afgørelse efter denne Paragraf er upaaankelig. Bestaar Retten af flere Medlemmer, er det Formanden, som træffer Afgørelsen.

§ 19.

En Fuldmagt, der alene hviler paa Fuldmagtsgiverens Erklæring til Fuldmægtigen, er tilbagekaldt, naar Erklæringen om, at Fuldmagten ikke længere skal gælde, er kommet frem til Fuldmægtigen.

§ 20.

Har Fuldmagtsgiveren særlig Grund til at formode, at Fuldmægtigen, uagtet Fuldmagten er tilbagekaldt eller erklæret uvirksom, paa hans Vegne vil foretage en Retshandel overfor en bestemt Tredjemand, skal han, hvis han maa antage, at denne er ubekendt med, at Fuldmagten ikke længere gælder, saavidt muligt give ham Meddelelse herom. Undlader han dette, bliver Retshandelen bindende for ham, saafremt Tredjemand var i god Tro.

§ 21.

Er Fuldmagten ikke tilbagekaldt eller erklæret for uvirksom, men har Fuldmagtsgiveren forbudt Fuldmægtigen at gøre Brug af den eller paa anden Maade tilkendegivet, at den ikke længere skal gælde, er en Retshandel, som foretages i Henhold til Fuldmagten, ikke bindende for Fuldmagtsgiveren, saafremt Tredjemand havde eller burde have Kundskab om Forholdet.

§ 22.

Dør Fuldmagtsgiveren, er Fuldmagten alligevel gældende, forsaavidt det ikke